

UHASSELT

UHASSELT MAGAZINE

**STREETLAW BRENGT RECHT
TOT IN HET KLASLOKAAL**

**HOE KIJKEN PATIËNTEN
EN ZORGVERLENERS
NAAR DIGITALE
TOEPASSINGEN IN DE ZORG?**

**TERUGBLIK 10 JAAR INTEGRATIE:
DE GROOTSTE GROEI VAN
UHASSELT**

4

50 JAAR UHASSELT

Terugblik: 10 jaar integratie

12

TECHNOLOGIE EN WELZIJN

Hoe kijken patiënten en zorgverleners naar ehealth-toepassingen?

16

STREETLAW

Onderwijsproject laat middelbare scholieren kennismaken met het Recht

20

UHASSELT IN ACTION

Onderzoek hartfalen maakt verschil voor patiënten wereldwijd

24

BOEK REFUGIEHUIS

De verhalen achter de nieuwe thuis van UHasselt

28

ALUMNUS IN DE KIJKER

Sepepe Van Daele, co-founder WIJSR

32

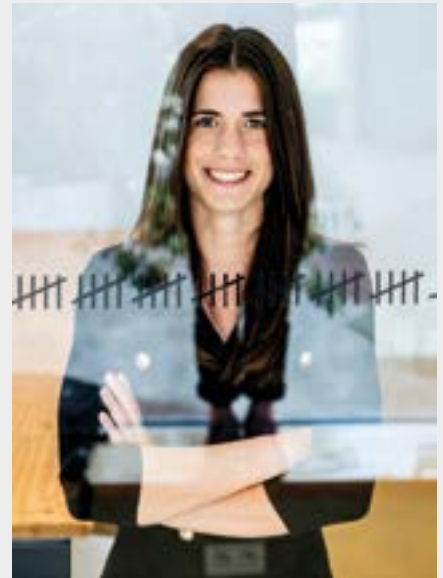
UHASSELT IN BEELD

UHasselt en Hogeschool PXL vieren 20 jaar associatie

34

TRENDWATCHER

Samantha Bielen over trends in rechtseconomie

COLOFON

Concept en eindredactie:

Koen Santermans
Thomas Vandenreyt

Redactie: Ann T'Syen

Vormgeving: Dave Bosmans

Mayte Gomez Sanchez

Fotografie: Liesbeth Driessen

Kobe Vanderzande
Levi Lenaerts

Dave Bosmans

Druk: Chapo

Verantwoordelijke uitgever:

Koen Santermans

Universiteit Hasselt | Campus Hasselt
Martelarenlaan 42 | BE-3500 Hasselt

Nieuwe mijlpaalmomenten (in zicht)

Het nieuwe academiejaar kondigt zich weer veelbelovend aan. Voor het eerst telt onze universiteit meer dan 7.000 studenten, en stijgt het aantal generatiestudenten met meer dan 20 procent. Als rector kan ik me geen mooiere start wensen.

Dit nieuwe record markeert opnieuw een mijlpaal in een verhaal van constante groei. De voorbije vijftig jaar mochten we zo al vele, mooie groeispongen maken. Daar stonden we in dit bijzondere jubileumjaar ook al vaak uitgebreid bij stil. In dit magazine blikken we terug op wat Willy Claes treffend beschreef als "een belangrijke motor voor de groei van UHasselt": de integratie van de academische hogeschoolopleidingen. De belangrijkste motor voor groei tot nu toe.

Ook in de toekomst zal verdere groei noodzakelijk blijven: voor onze universiteit én voor onze regio. Er trekken immers nog steeds meer 20- tot 29-jarigen weg uit onze provincie dan elders in Vlaanderen, terwijl andere universiteitssteden hun bevolking in die leeftijdsgroep net sterker zien groeien. Er nemen – helaas – nog steeds minder Limburgse 18-jarigen deel aan universitair onderwijs dan in andere provincies. En dat is – ook helaas – nog steeds een groot probleem voor deze regio.

De geschiedenis leert ons dat de uitbreiding van het UHasselt-opleidingsaanbod de enige oplossing is. Groeien werkt. Het bevordert de participatie, en biedt enorme kansen voor innovatie in Limburg.

Ons pleidooi is er geen voor ongebreidelde groei. Dat is trouwens nooit onze ambitie geweest. UHasselt wil gewoon haar opleidingen geneeskunde en sociale wetenschappen vervolmaken met een master. En met een nieuwe opleiding in STEM-disciplines, zoals burgerlijk ingenieur en bio-ingenieur, willen we gehoor geven aan de schreeuw om goed opgeleide talenten in deze disciplines, die heel luid weerklinkt vanuit het werkveld.

De steun die we krijgen van Limburgse werkgeversorganisaties, POM Limburg en Limburgse politici is bemoedigend. Met gebundelde krachten zullen we ijveren voor een groter opleidingsaanbod aan UHasselt. En gebundelde krachten kunnen meer. Zeker in Limburg. Ook dat heeft onze ontstaansgeschiedenis al vaker bewezen.

*Bernard Vanheusden
rector UHasselt*

Alumni faculteit
Industriële
Ingenieurswetenschappen

Alumni faculteit
Revalidatie-
wetenschappen

Alumni faculteit
Architectuur
en Kunst

DE GROOTSTE GROEISPRONG IN DE UHASSELT-GESCHIEDENIS

Meer studenten én meer impact

In 2013 luidde de integratie van de academische hogeschoolopleidingen een nieuw tijdperk in voor UHasselt. De universiteit kreeg er vijf succesvolle opleidingen en 200 nieuwe medewerkers bij, en zag ook het aantal generatiestudenten in één klap verdubbelen.

MET OPEN ARMEN

“De integratie is ontzettend belangrijk voor onze universiteit”, stelde toenmalig rector Luc De Schepper in het UHasselt-jaarverslag van 2013. “Niet alleen voor onze schaalgrootte, maar ook omdat we, door die verbreding van ons opleidings- en onderzoekspallet, de maatschappelijke uitdagingen van vandaag vanuit nog meer verschillende disciplines kunnen benaderen. Met nieuwe opleidingen als industriële ingenieurswetenschappen, revalidatiewetenschappen en kinesithérapie, en (interieur)architectuur groeit ons valorisatiepotentieel enorm en kan UHasselt nog beter bijdragen tot de verdere ontwikkeling van deze regio.”

Voor de hogescholen was die integratie een ander verhaal. Zij moesten hun kroonjuwelen aan de universiteiten afstaan. “En toch hebben wij dat proces van in het begin positief benaderd”, stelt Ben Lambrechts, directeur van PXL Hogeschool. “Waar men zich elders in het land wat terughoudender opstelde, spraken de Associaties Limburg en Leuven zich als allereersten resoluut positief uit voor de inkanteling. Als Limburgers zijn we sowieso ontzettend loyaal aan onze universiteit. We gunden haar die groeikans van harte, en beseften ook dat die nodig was.”

”

Uiteraard zagen we de opleidingen met pijn in het hart vertrekken. Maar we gunden UHasselt deze groeikans van harte, en beseften ook dat die nodig was”

*Ben Lambrechts
(Hogeschool PXL)*

FUSIEHOGESCHOOL ÉN INTEGRATIE

“Uiteraard zagen we die academische masteropleidingen met pijn in het hart vertrekken. Het waren sterke opleidingen die zeer goed scoorden op hun visitatierapporten, en die

hogescholen extra prestige gaven, ook internationaal”, zegt Ben Lambrechts. “PHL had bovendien vanaf 2003 serieuze inspanningen geleverd om de onderzoeksactiviteiten van die opleidingen goed uit te bouwen. En dat zijn we ook blijven doen tot ze effectief in de universiteit integreerden”, beklemtoont voormalig directeur onderzoek van Hogeschool PXL, Paul Martens.

“De integratie had voor ons best zware consequenties”, legt Ben Lambrechts uit. “Zowel de XIOS Hogeschool als de Provinciale Hogeschool Limburg (PHL) verloren in één klap een kwart van hun studentenaantallen, en een derde van hun middelen. Eigenlijk was er geen andere optie dan fusioneren. Maar ook de oprichting van de fusiehogeschool PXL benaderden we alleen maar positief. We versmolten twee hogescholen, die op wandelafstand van elkaar een tamelijk complementair opleidingspakket aanboden, tot één nieuwe, sterke, complete, moderne hogeschool. En vanuit onze nieuwe positie haalden we ook de banden met Syntra sterker aan, wat het regionale ecosysteem alleen maar versterkt heeft. Zo bestrijken we met onze associatie vandaag het volledige hogeronderwijs-spectrum en kunnen we nog sterkere schakels tussen de verschillende instellingen creëren. De Limburgse student heeft hier echt wel bij gewonnen.”

INDUSTRIËLE INGENIEURSWETENSCHAPPEN

“Wij zijn niet opgeslorpt, maar gastvrij verwelkomd”

“De officiële integratie in oktober 2013 was eigenlijk nog maar een symbolische stap”, herinnert zich prof. dr. Marc D’Olieslaeger, de eerste decaan van de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen (IIW). “UHasselt richtte – als enige Vlaamse universiteit – al in 2006 Associatiefaculteiten op. Dat maakte de overgang heel zacht. We werden met open armen ontvangen, en bereidden samen het integratieproces tot in de puntjes voor. Van bij de start voelden we ons helemaal thuis aan de universiteit.”

HINDERNISSENPARCOURS

En toch kende de integratie bij de faculteit IIW zo haar eigen uitdagingen. Om die nieuwe faculteit uit te bouwen, moesten er eerst twee opleidingen van concurrerende hogescholen fusioneren. “De liefde tussen XIOS Hogeschool en KHLim was in 2008 nog niet zo groot”, lacht prof. dr. Marc D’Olieslaeger. “In 2010 werden de eerste jaren samengevoegd, en soms was dat echt op eieren lopen, en werd er over de kleinste details urenlang gediscussieerd. Die eerste jaren kreeg elk opleidingsonderdeel zo bijvoorbeeld stevast twee coördinerend verantwoordelijken: eentje uit elke hogeschool. Samenwerken was vaak een oefening-inbalans. Omdat de KHLim deel uit maakte van een andere associatie, moesten we dat integratietraject bovendien samen met KU Leuven afleggen. Gelukkig was het onderling vertrouwen groot. De neuzen stonden in dezelfde richting, en iedereen deed zijn best om hier een mooi verhaal van te maken.”

De grote pensioneringsgolf die zich in die periode in de IIW-hogeschoolopleidingen

voltrok, maakte de transitie wellicht ook wat makkelijker. “Daardoor konden we meteen een hele nieuwe generatie proffen aantrekken die al een academische onderzoeksmindset hadden, en die voor zichzelf heel wat opportuniteiten in de integratie zagen. Want laat ons eerlijk zijn: zo makkelijk is het niet om ergens een profpositie te bemachtigen.” Eén van die enthousiaste, jonge onderzoekers was huidig IIW-decaan Ronald Thoelen, die eerder aan imo-momec gedoctoreerd had.

DE ONTBREKENDE SCHAKEL

Ondanks de fusie-uitdaging -, startten de industriële ingenieurswetenschappers mischien wel vanuit de meest comfortabele positie aan het integratieproces. Hun onderzoeksactiviteiten sloten naadloos aan bij die van het Centrum voor Milieukunde (CMK) en het Instituut voor Materiaalkunde (imo-momec). “In de UHasselt-onderzoeksinstituten werd echt reikhalzend uitgekeken naar de komst van de ingenieurs”, vertelt Marc D’Olieslaeger. “Zij vormden de ontbrekende schakel naar de verdere toepassing

en valorisatie van het onderzoek. Zo kon de universiteit veel makkelijker de brug naar de markt maken. Een duidelijke meerwaarde voor UHasselt, maar ook voor de nieuwe faculteit, want zij kon dankbaar voortbouwen op de expertise en de infrastructuur die hier al voorhanden was.”

“Onze onderzoeksactiviteiten namen meteen een vliegende start”, “Alleen voor bouwkunde moesten er nieuwe onderzoekslijnen uitgezet worden. Maar met de bouw van de prestigieuze onderzoeksinfrastructuur van het Applicatiecentrum voor Beton en Bouw kreeg ook dat onderzoek meteen de wind in de zeilen” zegt Ronald Thoelen. Tien jaar na die integratie zijn wij als faculteit verantwoordelijk voor tien tot vijftien procent van het totaal aantal UHasselt-doctoraten, en het merendeel van de UHasselt-onderzoekers die actief zijn binnen EnergyVille komen uit onze faculteit. Die cijfers spreken voor zich.”

HONDERD PROCENT THUIS

“Wij hebben alleen maar gewonnen bij

de integratie”, stelt decaan Ronald Thoelen resoluut. “Onze onderzoeksoutput is niet alleen op academisch vlak enorm gegroeid. De maatschappelijke en economische impact die we met onze onderzoeksresultaten kunnen creëren, is ook enorm toegenomen. Als deel van een universiteit kunnen we immers veel beter, vaak samen met bedrijven en andere organisaties, nieuwe innovaties ontwikkelen. En we hoeven ons daarbij ook niet tot Vlaanderen of België te beperken. Succesvolle internationale partnerschappen opzetten en participeren in grootschalige Europese projecten: dat was vanuit een hogeschoolcontext gewoon niet haalbaar.”

”

Er werd reikhalzend uitgekeken naar de komst van de ingenieurs. Zij vormden de ontbrekende schakel naar de verdere toepassing en valorisatie van UHasselt-onderzoek”

Marc D'Olieslaeger

“Na tien jaar voelen we ons honderd procent thuis aan UHasselt”, klinkt het eenduidig. “Misschien heeft dat met de Limburgse gastvrijheid te maken, maar iedereen – proffen, onderzoekers en medewerkers die vanuit de administratie mee de overstap maakten – voelde zich meteen heel goed en gewaardeerd hier. En eigenlijk was dat van bij het begin al zo. Anders dan in sommige andere universiteiten, hebben we hier nooit het gevoel gehad dat we door de universiteit opgeslorpt werden. We werden van bij de start enorm warm verwelkomd.”

Foto's boven/onder: event oprichting faculteit Industriële Wetenschappen (2013)

REVALIDATIEWETENSCHAPPEN EN KINESITHERAPIE (REVAL)

“Wij kregen groeikansen in het kwadraat”

In 2013 startte REVAL met een handvol ZAP'ers onder de veilige vleugels van de faculteit Geneeskunde en Levenswetenschappen. Tien jaar later varen ze als aparte faculteit hun eigen koers. Hun onderzoek scheert hoge toppen, de opleiding werd sterker én vanuit hun expertise helpen ze de civic ambitie van UHasselt waarmaken. “En dat doen we intussen met een team van maar liefst 20 proffen”, onderstreept REVAL-decaan Raf Meesen. “We hebben hier groeikansen in het kwadraat gekregen.”

WEINIG SCHOUDERS. VEEL UITDAGINGEN

Professor Annick Timmermans was in 2012 de eerste voltijdse ZAP'er die in de nieuwe opleiding werd aangesteld. “Ik herinner me die beginjaren nog levendig”, vertelt ze. “Er werd waanzinnig hard gewerkt. Het was verre van evident om alle onderwijs-, onderzoek-, beleids- en dienstverleningsopdrachten op zo weinig schouders te dragen. Zeker in die fase waarin zoveel dingen nog opgestart moesten worden. Maar we werden daarbij wel altijd bijzonder goed omkaderd en ondersteund door het UHasselt-beleid.”

“Die omkadering startte zelfs al jaren vóór de eigenlijke integratie, met de oprichting van associatiefaculteiten”, vertelt huidig decaan van faculteit Revalidatiewetenschappen (REVAL) Raf Meesen. “Daar luisterde men oprecht naar onze ideeën en bekommernissen, en bouwde men – met respect voor onze specifieke eigenheid -

voort op de troeven van onze opleiding. Omdat de universiteit goed begreep dat onze praktijkassistenten belangrijk waren om de klinische expertise te borgen in onze opleiding, zocht men zelfs expliciet naar manieren om hun positie binnen die nieuwe academische context veilig te stellen. Dat was allerminst vanzelfsprekend.”

“UHasselt is een warme universiteit, waar de gun-factor uitzonderlijk groot is. Dat hebben we van bij het begin heel sterk zo aanvoeld”, stelt Annick Timmermans. “Hier viert iedereen oprecht elkaars successen en men helpt elkaar waar dat maar kan.”

ONDER DE VLEUGELS VAN GLW

“Het was fijn dat we in die beginjaren - onder de veilige vleugels van de faculteit GLW - mochten meesurfen op hun academische ervaring”, stelt professor Annick Timmermans. “Dat heeft ons zeker geen windeieren gelegd.”

“Wij zagen hen graag komen”, lacht toenmalig decaan Piet Stinissen. “REVAL-onderzoekers onderhielden al jaren nauwe banden met onderzoekers van BIOMED. Er waren duidelijk veel raakvlakken tussen de gezondheidsdisciplines en we zagen talrijke boeiende nieuwe synergieën om in ons onderwijs en onderzoek aan te boren. Voor ons MS-onderzoek was de integratie van REVAL een mooie kans om het bestaande moleculaire en neurologische onderzoek uit te breiden met die revalidatie-component. Die nieuwe samenwerkingen vormden mee de aanzet tot het MS Limburg Netwerk, en het Universitair MS Centrum. Samen hebben we heel knappe dingen gerealiseerd. Maar na een tijdje waren ze ook klaar om op eigen benen verder te gaan.”

“En dat was ook goed”, onderstreept decaan Raf Meesen, “want uiteindelijk is revalidatiewetenschappen toch inherent anders dan geneeskunde of biomedische wetenschappen. Als aparte faculteit kunnen

we ons veel beter en zuiverder positioneren in het academische onderzoekslandschap, en is het bovendien gemakkelijker om vanuit allerlei gremia mee te wegen op het academische onderzoek, nieuwe ontwikkelingen in onze discipline en het beroepsveld."

EEN INTENS PROCES

"Stevige onderzoeklijnen uitzetten, de opleiding verder academiseren, internationaliseren en een sterk ZAP-team opbouwen: er is hard gewerkt de voorbije tien jaar", stelt de REVAL-decaan. "Maar die inspanningen hebben ook gerendeerd. Met ons onderzoek gooien we niet alleen op academisch vlak hoge ogen; we boeken ook veel maatschappelijke winst. En in ons opleidingsprogramma vonden we een goede balans tussen de praktijkgerichte, klinische vaardigheden die nodig zijn voor een kinesitherapeut en de onderzoeksmatige, wetenschappelijk onderbouwde. Dat academische karakter van onze opleiding is echt een grote toegevoegde waarde, die ook het werkveld bijzonder apprecieert. Dat zie je aan het enthousiasme waarmee op onze terugkomweken en opleidingssessies gereageerd wordt."

NIET ANDERS MAAR JONGER

"Ik denk niet dat er bij ons iemand heimwee heeft naar de hogeschoolperiode. Maar ik koester die periode wel", zegt Annick Timmermans. "Het is een beetje zoals de verschillende fases van je kind. Welke was de mooiste? Iedere periode heeft zijn charmes."

"Toch voelen we ons vandaag een volwaardig deel van UHasselt. We voelen ons niet anders meer dan de andere faculteiten. Dat zijn we ook niet meer, maar we zijn natuurlijk nog wel bijzonder jong. En dat voel je wel nog. Ook de komende jaren zullen we nog hard moeten werken om met REVAL een UHasselt-onderzoekscentrum te kunnen bouwen. We zullen nog even een ander trainingsschema moeten volgen om straks op hetzelfde tempo te kunnen lopen. Maar we zijn op goede weg. We komen er wel!"

Foto boven/onder: officiële 'verhuis' opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie (2013)

Foto onder: Oprichting faculteit Revalidatiewetenschappen (2018)

ARCHITECTUUR EN INTERIEURARCHITECTUUR

“Wij kregen alle vrijheid om onze eigen signatuur te vinden”

“Een architectuuropleiding ademt altijd met twee longen: een ontwerpmatige én een wetenschappelijke. Een derde van ons opleidingspakket bestaat uit een creatieve ontwerpstudio. Hoe ga je die academiseren? Daar bestond bij ons initieel toch wat ongerustheid over”, vertelt professor Koenraad Van Cleempoel, die destijds associatiefaculteitsvoorzitter was voor Architectuur en Kunst. “UHasselt heeft ons in die zoektocht naar een nieuwe, academische identiteit altijd veel vertrouwen en vrijheid gegeven.”

ONBEKEND TERREIN

Het onderzoek dat de faculteit Architectuur en Kunst moest ontwikkelen, was destijds bijzonder nieuw en innovatief. “In Vlaanderen hadden enkel de burgerlijk ingenieur-architecten een traditie in academisch onderzoek”, herinnert de eerste decaan Rob Cuyvers zich. “We moesten dus noodgedwongen inspiratie zoeken over de grenzen. Die vonden we bij een Europese beweging in Scandinavische en Britse architectuurscholen, die focuste op ontwerpend onderzoek. Daar lag een heel vocabularium, discours en methodologie open om op voort te bouwen. Voor mij was dit zonder twiifel de meest inspirerende periode uit mijn professionele leven. Van dat nieuwe project ging een enorme drive en energie uit. Alles leek mogelijk. We konden de meest fantastische mensen aantrekken, die maar wat graag mee wilden schrijven aan dit nieuwe verhaal.”

“Omdat onze onderzoekstopics echt onbekend terrein waren, riep het UHasselt-beleid de hulp in van externe expertenpanels om de waarde van onze onderzoeksvorstellen in te schatten”, legt Koenraad Van Cleempoel uit. “Een goede keuze zo bleek, want elders in Vlaanderen werd die aanpak snel overgenomen. En ze rendeerde ook. We waren immers bij de eersten om een doctoraat af te leveren. En ook bij het FWO en IWT waren we als eerste “nieuwe” architectuurfaculteit succesvol.”

MAATSCHAPPELIJKE IMPACT (IN DE WERELD)

Als je de faculteiten van tien jaar geleden vergelijkt met die van vandaag, dan springt de groei van het academisch onderzoek meteen in het oog. “Maar ook onze maatschappelijke impact is enorm toegenomen”, beklemtoont Koenraad Van Cleempoel. “Als deel van een universiteit krijgen we nu eenmaal een sterker mandaat

om mee na te denken over maatschappelijke thema’s met een ruimtelijke dimensie zoals duurzaamheid, erfgoed, verkavelingswijken of de toekomst van huisvesting voor senioren. En dat maakt onze job alleen maar boeiender.”

“Die academische mindset heeft onze opleiding ook veranderd”, vervolgt Peggy Winkels. Zij coördineert in de opleiding architectuur de Internationale Ontwerpstudio Global Perspectives, en maakt deel uit van het postgraduaat Building Beyond Borders. “De ontwerpstudio-opdrachten worden vandaag veel breder gekaderd binnen actuele maatschappelijke uitdagingen en zijn sterker onderzoeksmatig onderbouwd. Ze worden bovendien veel breder verankerd in een stevig internationaal verhaal. Die internationale dimensie ervaar ik persoonlijk als de allergrootste meerwaarde. Door onze studenten nauw te laten samenwerken met collega’s uit Tanzania, Vietnam en Zuid-Afrika verruimt hun blik op de

wereld én op hun discipline. Hierdoor krijgen onze studenten een rijkere, bredere en kosmopolitischere opleiding dan voordien. En de waarde van hun diploma, wordt door dat universiteits-label, vandaag een stuk hoger ingeschat."

EEN NIEUWE UHASSELT

De geïntegreerde opleidingen hebben niet alleen grote stappen gezet om – met hun onderwijs en onderzoek - voluit deel te maken van de universiteit. Ze hebben ook expliciet mee hun stempel gedrukt op die nieuwe UHasselt. "De faculteit Architectuur en Kunst lag mee aan de basis van de nieuwe – intussen succesvolle - opleiding Sociale Wetenschappen. Wij hebben destijds als eersten geijverd voor die verdere uitbreiding van de humane wetenschappen aan UHasselt. Daarnaast initieerden we het masterplan voor de Campus Diepenbeek, dat nu in volle ontwikkeling is. En we waren ook de grote trekker voor de erfpacht en de verbouwing van het Begijnhof", betoogt voormalig decaan Rob Cuyvers. "Ook het onderzoek in de kunsten kreeg met de komst van onze faculteit een bijzondere plek aan UHasselt. Bij de integratie bleven de masteropleidingen van de kunsten aan de hogescholen en kwam alleen het onderzoek onder de voogdij van de universiteiten, maar aan UHasselt zijn we erin geslaagd om ook in dit onderzoek koploper te worden in Vlaanderen."

"Niemand bij ons zou de klok nog willen terugdraaien", stelt Koenraad Van Cleempoel resoluut. "Onze werkdruk is zonder twijfel gestegen – en dat is wel een aandachtspunt, maar onze opdracht is alleen maar interessanter geworden. We mogen zoveel meer doen dan alleen het onderwijs uitbouwen, en kunnen onze ambities zoveel verder laten reiken."

Foto's: Inauguratie faculteit Architectuur en Kunst (2013)

”

Van deze integratie ging er een enorme drive en energie uit. Alles leek mogelijk, en we konden de meest fantastische mensen aantrekken"

Rob Cuyvers

“Hoe kan eHealth-technologie het welzijn van gebruikers bevorderen?”

In 2021 werd er wereldwijd maar liefst 30 miljard dollar geïnvesteerd in digitale toepassingen voor de gezondheidszorg. En die investeringen zullen de volgende jaren nog verder stijgen tot meer dan 100 miljard. En toch wordt de technologie nog niet echt omarmd door patiënten en zorgverleners. Welke hindernissen staan een betere acceptatie in de weg? En wat is de impact van de technologie op het welzijn van zorgverleners en patiënten? Dat brengen UHasselt-onderzoekers van de onderzoeksgroep Marketing de komende jaren in kaart.

ATYPISCH ONDERZOEK

Jullie onderzoeksgroep is wereldwijd één van de eersten die dit thema bestudeert. Wordt dit soort onderzoek normaal niet gevoerd vóór de investeringen zo hoog zijn?

SANDRA STREUKENS: “Het lijkt misschien logisch om uitgebreid naar de noden en de wensen van de gebruikers te peilen vooraleer je nieuwe technologie op de markt brengt, maar in de praktijk gebeurt dat helaas zelden. Daardoor gaat er wereldwijd immens veel geld verloren bij de introductie van veelbelovende, baanbrekende innovaties waarop de consument niet zit te wachten.”

SARA LEROI-WERELDS: “Vaak ligt de focus vooral op het potentieel van de technologie voor een sector. Die mogelijke meerwaarde

is in dit geval heel groot, want de gezondheidszorg staat voor grote uitdagingen. De vergrijzing, de toenemende complexiteit van zorgbehoeften en de beperkte budgetten zetten de betaalbaarheid en de kwaliteit van onze gezondheidszorg onder druk. Tegelijkertijd kampt de sector met een tekort aan zorgpersoneel. Digitale technologie kan een belangrijke rol spelen om die uitdagingen aan te pakken.”

SIEN VAES: “Dat de investeringen in eHealth zo hoog zijn, kan eigenlijk niet verbazen. Het lijkt immers het perfecte antwoord op de noden op het terrein. Tegelijkertijd zien we wel dat de gezondheidszorg een stuk trager is in het accepteren van nieuwe technologieën dan andere sectoren. Patiënten en zorgverleners hebben duidelijk twijfels bij het gebruik ervan, en stellen zich terughoudend op. Het is belangrijk om te onderzoeken hoe

dat komt, en wat we kunnen doen om dat te veranderen.”

SARA LEROI-WERELDS: “Wij focussen daarbij op de impact die de technologie kan hebben op het welzijn van zorgverleners en patiënten. Ervaren zij bijvoorbeeld stress door het gebruik? En wat kunnen we doen om dat te veranderen? Het is belangrijk om daar voldoende oog voor te hebben, om van de implementatie van technologie ook op lange termijn een positief verhaal te maken.”

Dit lijkt op het eerste gezicht een erg atypisch onderzoek voor een onderzoeksgroep marketing.

SARA LEROI-WERELDS: “Marketing wordt te vaak eenzijdig geassocieerd met het verleiden en misleiden van klanten, maar dat is een misvatting. Daar worden wij helaas als

”

Marketing wordt te vaak eenzijdig geassocieerd met het verleiden en misleiden van klanten, maar dat is een misvatting. Goede marketing wil in de eerste plaats waarde creëren voor de klant

Sara Leroi-Werelds

docenten ook vaak mee geconfronteerd, en dat is jammer. Goede marketing wil in de eerste plaats waarde creëren voor de klant. De noden en verwachtingen van de klant staan daarbij altijd centraal.”

SANDRA STREUKENS: “Ook in andere projecten brengen wij de waarde voor de gebruiker graag in kaart. En steeds gaan we daarbij na: hoe kan het systeem ervoor zorgen dat een product of dienst niet alleen praktische voordelen biedt op het terrein, maar ook het welzijn van alle betrokkenen verbetert?”

FOCUS OP WELZIJN

Wat gaan jullie in dit project precies onderzoeken?

SIEN VAES: “We bundelen de krachten met twee partners: PREMOM II (Pregnancy Remote Monitoring) en het Wit-Gele Kruis. Beide partners werken op dit moment al met telemonitoringtechnologie waarbij de patiënt zelf bijv. zijn bloeddruk meet of waarden moet ingeven op een online platform. Hoe ervaren die patiënten dat? En hoe voelen de zorgverleners zich daarbij, want zij krijgen hierdoor onvermijdelijk ook een nieuwe rol, waarin ze andere skills moeten aanboren. Dat brengen we in kaart.”

SANDRA STREUKENS: “Meestal wordt bij dit soort onderzoek voornamelijk gefocust op de financiële impact. Kan de technologie ons helpen om geld te besparen? En kunnen we bijvoorbeeld het verblijf in het ziekenhuis hiermee verkorten? Wij kijken eerder naar het grote plaatje en focussen op de impact op het welzijn van patiënt en zorgverlener in

dat verhaal. Hoe voelen zij zich bij de implementatie van deze technologieën? Heeft dit een positieve impact op hun welzijn? Of creëert het vooral meer stress? En vooral: hoe kunnen we patiënten en zorgverleners ondersteunen om dat welzijn positief te beïnvloeden? Voor organisaties als het Wit-Gele Kruis is die informatie cruciaal.”

SARA LEROI-WERELDS: “We hebben al patiënten en zorgverleners van PREMOM II geïnterviewd, en in oktober beginnen we ook patiënten, zorgverleners en mantelzorgers van het Wit-Gele Kruis te interviewen. Nadien toetsen we onze bevindingen uitgebreid in een kwantitatieve studie.”

SIEN VAES: “Uiteindelijk willen we een soort toolset ontwikkelen: WATCH, Wellbeing Assessment of Technology Concerning Healthcare, waarmee zorgorganisaties precies kunnen nagaan welke factoren het welzijn van hun patiënten en zorgverleners beïnvloeden. Op basis daarvan kunnen ze concrete acties ondernemen om het welzijn te bevorderen.”

Onderzoekresultaten waar jullie partners heel direct mee aan de slag kunnen.

SARA LEROI-WERELDS: “Niet alleen PREMOM II of het Wit-Gele Kruis kunnen straks heel concreet met onze resultaten aan de slag. Ook andere zorgorganisaties krijgen met WATCH relevante, praktische informatie in handen waarmee ze meteen actie kunnen ondernemen.”

SIEN VAES: “In gesprekken met mensen uit de gezondheidssector krijg ik stevast dezelfde reactie: Eindelijk een onderzoek dat bruikbare resultaten oplevert waarmee

wij stappen vooruit kunnen zetten.”

SANDRA STREUKENS: “Het feit dat Sien voor dit onderzoek 10.000 dollar kreeg van de Academy of Marketing Science, één van ‘s werelds grootste vereniging voor marketing-academi, onderstreept de meerwaarde die zij hierin zien. Deze Amerikaanse organisatie beseft heel goed dat dit onderzoek, dat in het kleine Vlaanderen uitgevoerd wordt, wereldwijd een enorme impact kan hebben.”

SIEN VAES: “Bovendien reikt het potentieel van WATCH nog verder dan de gezond-

heidssector. De toolset kan ook relevant zijn voor de implementatie van andere technologieën in verschillende sectoren, zoals bijvoorbeeld het onderwijs. Want uiteindelijk wil je bij de implementatie van nieuwe technologie altijd rekening houden met de langetermijneffecten ervan op het welzijn van gebruikers.”

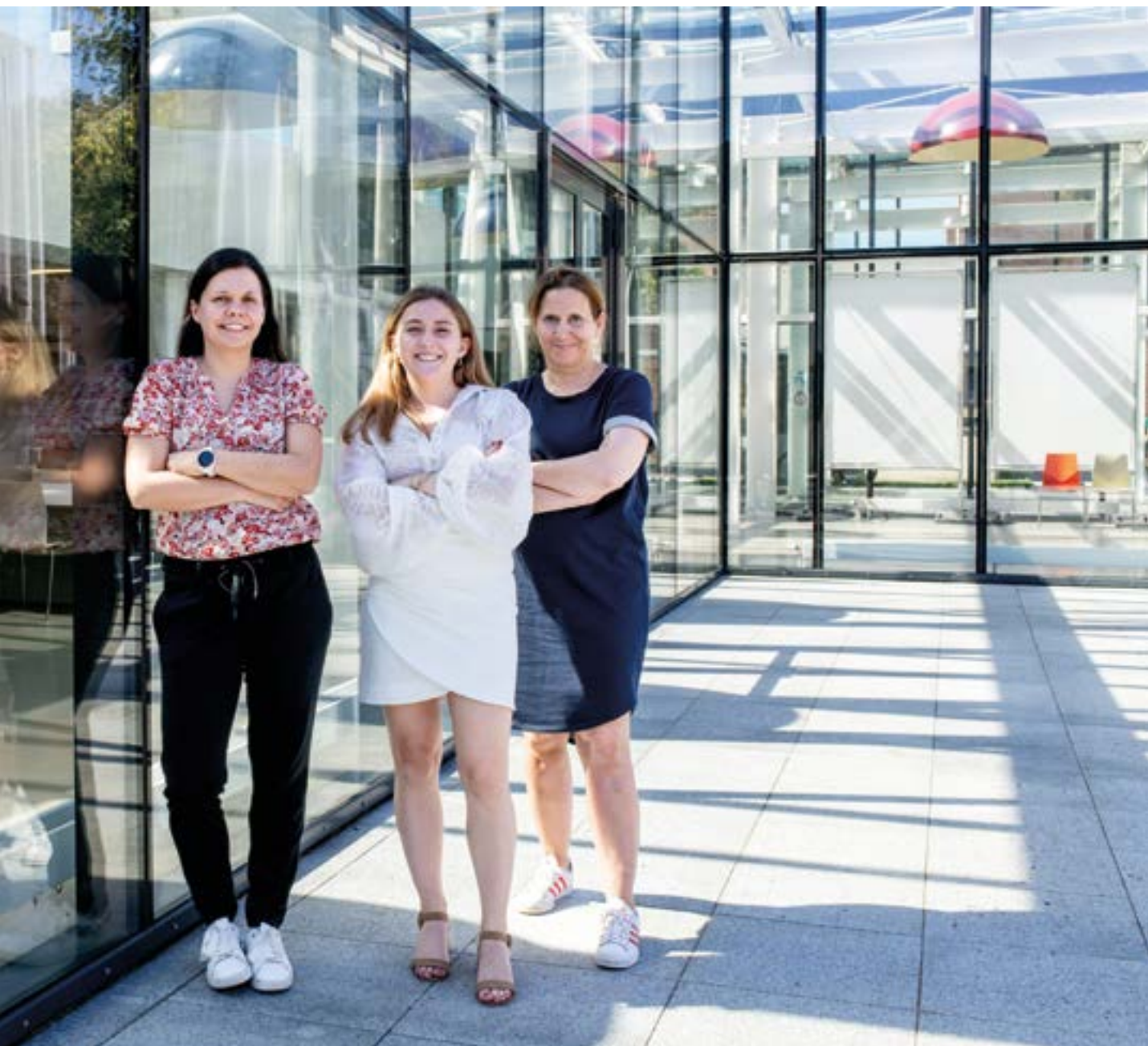
WAARDE CREËREN

Wanneer zijn jullie tevreden?

SIEN VAES: “In ons onderzoek proberen

we altijd de brug te bouwen tussen het academische onderzoek en de praktijk. We willen onderzoeksresultaten afleveren, waarmee we op het terrein echt impact kunnen creëren. Als onze WATCH-toolset straks in verschillende sectoren ingezet kan worden, en we daarmee het welzijn van gebruikers bij de implementatie van nieuwe technologie kunnen verbeteren: dan zijn we in ons opzet geslaagd.”

SARA LEROI-WERELDS: “Waarde creëren: dat is wat ‘goede marketing’ drijft.”

“We kregen 10,000 dollar van het Amerikaanse Academy of Marketing Science. Zij beseffen dat dit onderzoek uit het kleine Vlaanderen, wereldwijd impact kan hebben”

STREETLAW

Breng het recht uit het wetboek, naar de mens in de straat

“Na vijf jaar rechtenopleiding ben je als afgestudeerde een echte expert in het recht. Je kan de juiste wetsartikelen citeren, kent alle termen uit het wetboek en beheerst de kleinste juridische fitnesses. Maar hoe deel je die expertise met de gewone mens in de straat? Daar konden wij wel wat oefening in gebruiken”, lachen Kaya Vanhellemont, Corneel Eerens en Sharleen Quaram. In het keuzevak StreetLaw brachten ze hun kennis naar Limburgse middelbare scholen. “Jongeren de kracht van het recht helpen ontdekken: dat was een onvergelijke ervaring!”

ONDERGEDOMPELD IN CREATIVITEIT

StreetLaw is een keuzevak in de masteropleiding en toch ook wel een buitenbeentje binnen de rechtenopleiding, wat houdt dit vak precies in?

KAYA VANHELLEMONT: “Ja, het is absoluut een buitenbeentje. Dit vak bracht een totaal nieuwe dynamiek in ons onderwijs. In andere lessen kunnen we ons – in de aula of onze onderwijsgroep – toch wat verstoppert achter onze voorbereidingen, maar hier traden we op een heel andere manier in interactie met onze groepsgenoten. Uiteindelijk ga je samen een nieuwe uitdaging aan: voor een groep jongeren staan in een middelbare school, in de hoop dat je hen kan enthousiasmeren vanuit jouw expertise en passie voor het recht. Dat schept een band”

CORNEEL EERENS: “Je voelde die eerste lessen meteen dat hier heel anders met het recht werd omgegaan, en dat juridische concepten die voor ons heel vanzelfsprekend zijn, veel frisser, creatiever en

inspirerender konden benaderd worden. Het vak vroeg veel enthousiasme, en een open geest van ons als student. We moesten echt bereid zijn om buiten klassieke structuren te stappen. Maar we werden wel bijzonder goed voorbereid op die uitdaging.”

SHARLEEN QUAREM: “Eerst werden we twee weken lang ondergedompeld in Street Law-workshops. Dat inspireerde enorm. We speelden een moordspel waarin we in groep aanwijzingen moesten verzamelen om tot een mini-rechtszaak te komen. We participeerden in een stellingenspel waarbij we letterlijk een plek in de ruimte moesten innemen om ons standpunt te visualiseren, en anderen moesten trachten te overtuigen om van plek te veranderen.”

KAYA VANHELLEMONT: “Ik herinner me nog hoe onwennig we ons voelden die eerste les. Om voelbaar te maken hoe gevaarlijk het is om te sms’en in het verkeer, moesten we al wandelend door het lokaal een e-mail proberen te typen zonder tegen iemand aan te lopen. Dit lag zo ver buiten onze comfortzone. Niemand wist zich een

houding te geven.”

CORNEEL EERENS: “Maar het maakte wel meteen indruk en stimuleerde onze creativiteit. Door zelf geïnspireerd te worden tijdens zo’n Street Law-activiteit wilden we het zelf ook graag heel goed doen voor de klas.”

DRUGS, SEKS EN TRANS- GENDERS IN DE SPORT

Wat was concreet de uitdaging?

CORNEEL EERENS: “In groepen van drie moesten we een les gaan geven op een middelbare school over een juridisch onderwerp dat de leerlingen interesseerde. Geen sinecure, maar we werden supergoed begeleid. Eerst gingen wij naar de middelbare scholen om samen met de leerlingen hun top 3-onderwerpen te selecteren. De leerkrachten van de leerlingen kwamen ook naar UHasselt om nog meer uitleg te geven. En dan moesten we lesplannen ontwikkelen, proefdraaien in de werkgroep om met die feedback onze les nog beter te maken.

Mijn groep koos voor een les rond drugs.”

SHARLEEN QUAREM: “Voor het vijfde jaar sportwetenschappen werkten wij een les uit over transgenders in de sport. Dat was een hot topic dat echt leefde onder die leerlingen. Op basis van een concrete case van Sam die als transvrouw wou deelnemen aan wielervedstrijd, gaven we iedereen een mapje met feiten, juridische regels en valse argumenten. We verdeelden de klas in drie teams: een team dat de verdediging van de transvrouw voorbereidde, een team dat de ploegmaten die bezwaar hadden tegen haar deelname ondersteunde, en een objectieve sportraad die een oordeel moest vellen. Die formule sloeg aan.”

KAYA VANHELLEMONT: “Mijn klas houtbewerking was vooral geïnteresseerd in seks (lacht) en dan vooral in het antwoord op de vraag: is het juridisch toegestaan als je vriendinnetje jonger is dan zestien. Een delicaat onderwerp, waar onze tutores aanvankelijk wat terughoudend naar keken, maar uiteindelijk werd het een fantastische leservaring. We creëerden een

Joepie-cover met de titel “SOS mijn lief is te jong”, speelden een quiz - mag het of mag het niet? – en hielden een groot debat over toestemming. Het was geweldig om te zien hoe enthousiast leerlingen hiermee aan de slag gingen.”

SHARLEEN QUAREM: “Ik vond dit vak verrassend veelzijdig. We brachten niet alleen het recht naar de straat, maar werden ook getraind in klasmanagement, communicatie, spreekvaardigheid, zelfreflectie. Zoveel insteken had ik niet verwacht.”

EEN VERADEMING EN EEN EYE-OPENER

Hoe kijken jullie terug op deze ervaring?

SHARLEEN QUAREM: “Streetlaw was voor mij een frisse, creatieve wind in ons curriculum. Het was een eye-opener en een verademing. Door die lessen voor te bereiden, ondervind je aan den lijve hoe lastig het kan zijn om complexe juridische concepten begrijpelijk uit te leggen. Bovendien was ik me veel minder bewust van hoe

Kaya Vanhellemont: "Mijn klas houtbewerking had een enthousiast debat over seks en of het juridisch is toegestaan onder de 16 jaar"

Corneel Eerens: "Ik ben ervan overtuigd dat ik dankzij Streetlaw straks veel beter in gesprek kan gaan met mijn cliënten"

Sharleen Quarem: "Ons debat over transgenders in sport leefde echt onder de leerlingen sportwetenschappen"

juridisch jargon een struikelblok kan vormen voor niet-juristen. Die ervaring komt zeker van pas nu ik als doctoraatstudent, rechtenstudenten mee begeleid in hun onderwijsgroepen. Bovendien neem ik de aandacht voor diversiteit en inclusief denken veel spontaner mee in mijn lesvoorbereidingen. Daar had ik voordien wellicht minder oog voor."

KAYA VANHELLEMONT: "Mijn communicatievaardigheden kregen met dit vak een flinke boost, wat tijdens mijn advocatenstage zeker van pas zal komen. Ik voel me zelfverzekerder als spreker voor een groep en durf mijn voorbereidingen wat losser te laten. De interactie met de leerlingen beviel mij trouwens veel meer dan ik had kunnen vermoeden. Na mijn stage wil ik zelfs graag de Educatieve Master volgen."

CORNEEL EERENS: "Voor de klas zie ik mezelf in de toekomst misschien niet meteen staan (lacht), maar ook als advocaat-in-spe zal deze ervaring mij blijvend inspireren. Ik ben ervan overtuigd dat ik straks veel beter het gesprek met mijn cliënten zal aangaan."

VAN INNOVATIEF ONDERWIJSPROJECT TOT KEUZEVAK

Als civic universiteit wil UHasselt met haar kennis het verschil maken in de samenleving. Hoe kunnen we ook onze rechtenstudenten die civic missie helpen uitdragen? En hoe kunnen we de praktische vertaalslag van het recht in de samenleving in het onderwijs een plek geven? Die vragen inspireerden prof. dr. Stijn Smet en prof. dr. Niels Appermont in 2020 om het Innovatieve OnderwijsProject Street Law voor te stellen. Na twee jaar kreeg het een vaste plek in het curriculum. "En daar zijn we ontzettend blij om", vertelt professor Appermont.

"Street Law is op zich geen nieuw concept. Het ontstond in de jaren 70 in Georgetown, en kreeg navolging in Angelsaksische landen. Sommige universiteiten richten zich met hun law clinics op gemeenschapscentra, start-ups of gevangenis. Anderen, zoals de VU Amsterdam, slaan vanuit hun juridische expertise - in de vorm van community service learning - de brug met het secundair onderwijs. Die aanpak sloot mooi aan bij de civic missie van UHasselt waarbij we nauw samenwerken met scholen in de regio, en bij het Probleemgestuurd Onderwijsconcept (PGO) van onze faculteit", aldus prof. dr. Niels Appermont. "We zijn ontzettend blij dat StreetLaw een vaste plek kreeg in ons curriculum. Het is een ideale manier om het recht dichterbij de samenleving te brengen en om studenten te wapenen met multidisciplinaire vaardigheden. Met de hulp van praktijkassistente Maaïke Wils, een juriste met een educatieve master, hebben we hier als Street Law-team aan kunnen bijdragen."

Scholen of organisaties die geloven in de kracht van StreetLaw en die willen samenwerken met de faculteit Rechten, kunnen contact opnemen met niels.appermont@uhasselt.be

HARTFALEN-ONDERZOEK

Voor elke hartfalenpatiënt de beste behandeling

Vorig jaar maakte het onderzoeksteam van cardioloog prof. dr. Wilfried Mullens (UHasselt/ZOL) wereldfurore met een verbeterde behandeling voor hartfalenpatiënten. Die behandeling is niet alleen effectiever, maar ook goedkoper en makkelijk wereldwijd implementeerbaar. De resultaten werden gepubliceerd in het gerenommeerde *New England Journal of Medicine* en leidden tot aanpassingen in de behandelingsrichtlijnen. “Meer impact kan je als cardioloog haast niet hebben”, stelt professor Mullens die met zijn onderzoeksgroep nieuw onderzoek blijft voeren om de behandeling van patiënten nog verder te verbeteren.

TRADITIE IN ONDERZOEK

Onderzoek loopt als een rode draad door de carrière van professor Mullens, maar met de start van het Limburg Clinical Research Center (LCRC), een samenwerkingsverband tussen UHasselt en de ziekenhuizen ZOL en Jessa, kwam dat onderzoek in een stroomversnelling. “De voorbije twaalf jaar voeren er in het ZOL continu specialist-cardiologen patiëntgericht doctoraatsonderzoek naar hartfalen. En dat rendeert”, onderstreept de cardioloog. Zijn onderzoeksgroep focust op drie domeinen: de interactie tussen hart en nieren, de verbeterde inzet van medische devices en implementatie van geïndividualiseerde zorg.

MEDISCHE DOORBRAAK

Vorig jaar leidde dat onderzoek tot een grote medische doorbraak in de behandeling van hartfalenpatiënten wereldwijd. “In de behandeling van acuut hartfalen is het oplossen van vochtproblemen altijd de eerste stap”, legt professor Mullens uit. “De klassieke aanpak bleek vaak ontoereikend, wat patiënten een hoog risico op heropname of overlijden opleverde. Vanuit een diepgaand begrip van de basisfysiologie ontdekte ons team dat een combinatie van klassiek gebruikte vochtafdrijvers met een oudere, enigszins vergeten, vochtafdrijver het vochtprobleem veel beter kon aanpakken.

Binnen een grootschalige studie met 519 patiënten in 27 Belgische ziekenhuizen konden we die effectiviteit – met buitengewone inzet van het Clinical Trial Team van het ZOL – wetenschappelijk aantonen.”

De resultaten leidden tot een aanpassing van de internationale richtlijnen voor de behandeling van acuut hartfalen. “Dit gaat een verschil maken voor miljoenen patiënten wereldwijd”, stelt professor Mullens. “We hebben immers geen nieuwe, dure behandeling ontwikkeld, maar bestaande, goedkope medicijnen doelgericht gecombineerd. Dat maakt de behandeling toegankelijk, kosteneffectief en bijzonder impactvol voor patiënten die het – waar ook ter wereld - nodig hebben.”

GEÏNDIVIDUALISEERDE AANPAK

Na die indrukwekkende resultaten ging het onderzoeksteam van prof. dr. Mullens niet op zijn lauweren rusten. “Dr. Jeroen Dauw voerde in zijn doctoraatsonderzoek een vervolgstudie uit om de behandeling nog doeltreffender te maken door deze te individualiseren. In deze nieuwe studie keken we niet alleen naar de hoeveelheid urine, maar ook naar de kwaliteit ervan. Op basis van de hoeveelheid zout in de urine pasten we sneller de behandeling aan. We voerden dat onderzoek trouwens niet alleen in het ZOL uit, maar vonden in elk continent

centra die wilden deelnemen. En overal ter wereld konden we dezelfde resultaten voorleggen: de urine van patiënten, van wie de behandeling onmiddellijk bijgestuurd kon worden, bevatte 60 procent meer zout. Dat droeg in grote mate bij aan een verbeterde behandeling.”

“Hoewel we de impact van die geïndividualiseerde behandeling duidelijk konden aantonen, is de praktische implementatie ervan een hele uitdaging. Het proces waarbij verpleegkundigen urinestalen moeten afnemen, naar het laboratorium moeten brengen en vervolgens moeten wachten op resultaten vooraleer ze actie kunnen ondernemen, blijkt tijdsrovend en arbeidsintensief. Dat moest eenvoudiger kunnen. Daarom zoekt dr. Evelyne Meekers in haar doctoraat naar een tool om de urinekwaliteit van patiënten snel en efficiënt te meten. Ze vond een stick die hiervoor gebruikt kan worden, en testte en valideerde de tool intussen met succes. Daarmee kunnen verpleegkundigen, en later ook patiënten huis, straks meteen aan de slag. Opnieuw een mooie doorbraak die effectief het verschil zal maken voor vele hartfalenpatiënten en een volgende stap naar patiënt-empowerment waarbij de patiënt zelf nauw betrokken wordt bij zijn behandeling.”

MEDISCHE DEVICES

Mullens' onderzoeksteam behaalde de afgelopen vijftien jaar niet alleen mooie successen in het bestuderen van de interactie tussen het hart en de nieren. Ook op vlak van onderzoek naar een beter gebruik van medische devices kunnen ze mooie resultaten neerleggen. "Onlangs werkten we in die context mee aan de ontwikkeling van sensoren die in de longcirculatie geplaatst kunnen worden om, vanop afstand, de bloeddruk in de longen te meten. Ook daarmee boeken we weer heel wat vooruitgang in de behandeling van hartfalenpatiënten. Nog voor de eerste klachten opduiken, stijgt de druk in hun longen immers aanzienlijk. Dankzij die sensoren kunnen we straks veel sneller ingrijpen en talrijke ziekenhuisopnames voorkomen."

IMPLEMENTATIE

"Hoe kunnen we ervoor zorgen dat elke

”

Dit onderzoek gaat
een verschil maken
voor miljoenen
hartpatiënten
wereldwijd

hartfalenpatiënt wereldwijd op elk moment de meest geschikte behandeling krijgt? Dat blijft onze sterkste drijfveer". Onlangs startte het team van prof. dr. Mullens daarom een derde onderzoekslijn op, die zich specifiek richt op implementatie. "Hoewel er op dit moment al stevige internationale behandelprotocollen bestaan voor hartfalenpatiënten, worden die in de praktijk niet altijd nauwkeurig opgevolgd. Wat is de impact daarvan op de gezondheid van de patiënt? Dat gaat dr. Evelyne Meekers op dit moment na in een grootschalige studie, die we opnieuw wereldwijd uitrollen. Als we kunnen aantonen dat een strikte protocolopvolging een positieve impact heeft op de gezondheid van hartfalenpatiënten, kunnen we op zoek gaan naar systematische oplossingen om de protocolopvolging te verbeteren. Een betere behandeling van hartfalenpatiënten wereldwijd: dat is uiteindelijk altijd het doel van ons onderzoek. Dat is wat ons drijft."

NIEUW: SPIN-OFF ENFOIL

FLINTERDUNNE, FLEXIBELE ZONNEPANELEN OP VRACHTWAGENS

Vrachtwagens die uitgerust zijn met geïntegreerde zonnepanelen op het dak en de zijwanden: dat is binnenkort geen sciencefiction meer. De nieuwste spin-off EnFoil (UHasselt/imec) gaat op grote schaal flinterdunne, plooibare zonnepanelen produceren die op de meest diverse oppervlakten geïntegreerd kunnen worden. Het resultaat van jarenlang wetenschappelijk UHasselt-onderzoek.

Onderzoekers Bart Vermang en Marc Meuris tonen de flinterdunne zonnepanelen van EnFoil

ZWEMBADCOVERS EN DAKPANNEN

“Met onze technologie kunnen we op grote schaal dunnefilmzonnecellen in alle vormen en maten produceren, die rechtstreeks geïnstalleerd kunnen worden op de producten van de klant”, zegt CTO Marc Meuris. “Van zwembadcovers tot gegolfde dakpannen: de mogelijkheden zijn quasi onbeperkt.”

In deze fase richt de jongste UHasselt-spin-off zich vooral op de logistieke sector. De geïntegreerde zonnecellen in de daken en zijwanden van vrachtwagens kunnen de sensoren en track&trace-systemen direct van stroom voorzien, wat heel wat batterijbesparingen oplevert.”

EUROPESE STEUN

EnFoil bouwt voort op technologieën en processen die ontwikkeld en gepatenteerd werden door UHasselt en imec binnen EnergyVille. Het project wordt ondersteund door de Europese onderzoeksraad met een ERC Proof of Concept-beurs ter waarde van 150.000 euro.

HEALTH CAMPUS LIMBURG DC

3,4 MILJOEN VOOR ONDERZOEKSCOMPLEX EN HOOGTECHNOLOGISCH BEWEGINGS- EN REVALIDATIELAB

De Health Campus Limburg DC krijgt almaar meer vorm. Vanaf 2026 zal op campus Diepenbeek een nieuw biomedisch onderzoekscomplex verrijzen, en het hoogtechnologisch MOVE lab voor bewegingsanalyse en revalidatie. De totale kostprijs van de projecten bedraagt 13,6 miljoen euro. Naast eerder toegekende steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, maakt ook de Vlaamse regering 3,4 miljoen euro vrij.

BIOMED VISION

In het nieuwe onderzoekscomplex van het Biomedische Onderzoeksinstituut (BIOMED) - een gebouw van meer dan 3.100m² - worden gespecialiseerde technologische platformen in biotechnologisch en medisch onderzoek ondergebracht. “Die platformen zullen het (bio)medisch onderzoek versterken, en groeikansen geven aan heel wat – vaak jonge –

bedrijven op de Health campus”, zegt prof. dr. Veerle Somers, decaan van de faculteit Geneeskunde en Levenswetenschappen.

MOVE LAB

Ook de faculteit Revalidatiewetenschappen krijgt nieuwe gebouwen, met hierin ook het hoogtechnologisch MOVE lab. Daarmee brei-

den ze het reeds bestaande GRAIL-bewegingslab verder uit, met een state-of-the-art stap- en balansplatform dat volledig omgeven is door een Virtual Reality-koepel. “In het MOVE-lab, dat uniek is op het Europese vasteland, kunnen we - samen met internationale bedrijven - nieuwe revalidatietechnologieën testen en ontwikkelen”, benadrukt prof. dr. Pieter Meys, coördinator van het MOVE bewegingslab.

GEZOCHT:

DIABETESPATIËNTEN VOOR ONDERZOEK ROND HARTFALEN EN DEMENTIE

Personen met diabetes type 2 hebben de helft meer kans op het ontwikkelen van dementie, en 30 procent meer kans op hartfalen. Welke bewegingstherapieën kunnen het best helpen om dit te voorkomen? Dat willen UHasselt-onderzoekers van de faculteit Revalidatiewetenschappen graag achterhalen. Daarom zijn ze op zoek naar diabetespatiënten tussen de 35 en 75 jaar oud die een half jaar lang gratis onder begeleiding willen sporten binnen een grootschalig onderzoek.

Interesse? Surf naar www.diabetes.uhasselt.be en meld je aan! De tips over gezond bewegen van onze experts krijg je er gratis bij. Net zoals de gezondheidschecks, waarvan je de resultaten kan delen met je huisarts.

RECORDAANTAL INSCHRIJVINGEN

21% MÉÉR NIEUWE STUDENTEN!

UHasselt start het nieuwe academiejaar met 21 procent meer nieuwe studenten en gaat zo voor het eerst over de kaap van 7.000 studenten. "Veel verschillende opleidingen zien hun studentenaantallen opmerkelijk groeien, en dat is mooi om te zien", zegt rector Bernard Vanheusden.

Louise Vancraybex is de 7000ste ingeschreven student aan UHasselt

Naast o.a. handelswetenschappen, geneeskunde en architectuur kennen ook de opleidingen fysica en wiskunde een sterke groei. En ook de opleidingen die pas vorig academiejaar opgericht werden, zoals sociale wetenschappen en de masters verpleeg- en vroedkunde en systeem- en procesinnovatie in de gezondheidszorg, blijken bijzonder aantrekkelijk voor nieuwe studenten.

GEZOCHT:

WIJSHEIDSTANDEN VAN PERSONEN MET DE ZIEKTE CHARCOT-MARIE-TOOTH

Voor haar onderzoek naar een therapie tegen de zenuwziekte Charcot-Marie-Tooth is UHasselt-prof Esther Wolfs (BIOMED UHasselt) op zoek naar wijsheidstanden van personen die lijden aan de aandoening. "Uit die wijsheidstanden willen we stamcellen halen om het ziekteproces haarfijn te analyseren. Zo hopen we de sleutel te vinden om Charcot-Marie-Tooth te behandelen", vertelt Esther Wolfs. Met haar uniek stamcelonderzoek is ze bij de top 15 van Wetenschapstalenten gerangschikt door New Scientist.

Ben jij een persoon met Charcot-Marie-Tooth? En wil jij je wijsheidstanden doneren aan het FIERCE Lab van professor Wolfs? Contacteer haar dan via esther.wolfs@uhasselt.be of surf naar www.uhasselt.be/wijsheidstanden voor meer informatie.

RANKINGS

UHASSELT 35STE BESTE JONGE UNIVERSITEIT

Elk jaar beoordeelt de Times Higher Education – Young University Ranking 's werelds beste universiteiten jonger dan 50 jaar. UHasselt prijkt dit jaar op een indrukwekkende 35ste plaats in deze prestigieuze ranking. "Dit is ons beste resultaat in deze ranking ooit", stelt een tevreden rector Bernard Vanheusden.

EEN NIEUWE PLEK IN DE STAD: HET REFUGIEHUIS

“De Cisterciënzers zouden blij zijn met de nieuwe bewoner van het Refugiehuis”

Met het boek "Van vluchtoord tot universiteit - Een korte geschiedenis van het Refugiehuis" brengt UHasselt het verhaal achter het oudste burgerlijke gebouw van de stad Hasselt tot leven. "Achter de renaissancegevel gaat een bijzonder rijke geschiedenis schuil. En die moeten we koesteren", benadrukken auteurs Patrick Reygel en Karin De Greeve. Vol verwondering doken ze in de fascinerende geschiedenis van het pand.

PEUTEREN IN HET VERLEDEN

Jullie omschrijven jezelf als "twee biologen die weten waar de oesters zitten en dan vervolgens peuteren naar de eventuele pareltjes".

KARIN DE GREEVE: "Die treffende omschrijving is een vondst van Patrick. We studeerden jaren geleden samen biologie aan UHasselt en gingen destijds met onze proffen op maritieme stage in Frankrijk, waar we in rotsen peuterden naar oesters. *(lacht)* Eigenlijk doen we met dit boek hetzelfde: *peuteren* in de rijke geschiedenis van het Refugiehuis."

PATRICK REYGEL: "We hebben allebei een sterke band met de universiteit, we delen een fascinatie voor geschiedenis en erfgoed, en we zijn allebei trotse Hasselaars. Karin schreef voor UHasselt al eerder een boek over de geschiedenis van de Oude Gevangenis. Ik voelde me enorm vereerd dat ze mij vroeg om samen aan dit project te werken."

KARIN DE GREEVE: "Hoewel we een enorme fascinatie voor erfgoed delen, hebben we wel allebei een

uitgesproken voorliefde voor andere historische periodes. Waar Patrick gepassioneerd is door de middeleeuwen en de ontstaansgeschiedenis van de abdij van Herkenrode, ben ik vooral geïntrigeerd door de periode van de Wereldoorlogen. Daarmee vulden we elkaar heel mooi aan."

ACHTER DE GEVELS

Wat maakt van het Refugiehuis zo'n bijzonder gebouw?

KARIN DE GREEVE: "Veel Hasselaren kennen het gebouw voornamelijk als de plek waar ze vroeger hun fietsplaten moesten ophalen of naar de post gingen. Oudere stadsbewoners herinneren zich misschien ook nog wel de kazerne van het 11de Linieregiment, maar achter deze gevels schuilt nog een veel rijkere geschiedenis. Het Refugiehuis is het oudste burgerlijke gebouw van de stad. Sinds 1544 bepaalt het mee het gezicht van de stad en het vertelt als geen ander de geschiedenis van Hasselt."

”

Ik heb hardop gelachen toen ik las dat de zusters klaagden omdat ze slechts één fles wijn kregen voor zes personen

- Patrick Reygel -

PATRICK REYGEL: “Het werd gebouwd door de cisterciënzerinnen van de abdij van Herkenrode om in tijden van oorlog onderdak te bieden aan de koordames en hun werkzusters. De abdij lag afgelegen en was vaak het doelwit van legers en rovers, dus hadden de religieuzen in woelige tijden een veilig onderkomen nodig. Het Refugiehuis werd daarom binnen de veilige stadsmuren van Hasselt gebouwd. De laatmiddeleeuwse Hasselaren vonden het gebouw trouwens allicht aartslelijk, omdat zij de gotische bouwstijl gewoon waren. Maar de koordames hadden duidelijk een voorliefde voor de moderne, Italiaanse stijl.”

KARIN DE GREEVE: “Op het einde van de negentiende eeuw werden de gebouwen gebruikt als kazerne van het 11de Linieregiment. Tijdens de Wereldoorlogen werd het bezet door de Duitsers. Daar speelden zich tragische gebeurtenissen af, zoals de executie van negen mannen die beschuldigd werden van spionage in 1916. Hun namen en overlijdensdata staan nog steeds op de gedenkplaat aan de Maastrichterstraat. Daarna werd het gebouw ingepalmd door het leger, onderwijsinstellingen, een postkantoor, een vrederecht, en sinds kort nu UHasselt. Het gebouw ademt echt een enorm rijke geschiedenis uit, en die moeten we koesteren. We hopen dat ons boek mensen zal inspireren om – net zoals wij – met verwondering naar dit verleden te kijken, en dat ze met nieuwe ogen naar het Refugiehuis zullen kijken wanneer ze er straks langslipen. Misschien

houden ze zelfs even halt om de namen op de gedenkplaat te lezen.”

DUIVELUITDRIVINGEN EN DUIVENTILLEN

Wat is het meest fascinerende dat jullie ontdekt hebben?

PATRICK REYGEL: “Ik vond het geweldig om steeds opnieuw op zoek te gaan naar de allereerste bronnen en dieper te graven in oude documenten. Voor mij was het hoogtepunt de ontdekking van de exacte stichtingsdatum van de abdij van Herkenrode. Die datum werd trouwens gevonden door Utrechtse studenten als randnotitie in 13de eeuwse perkamenten, die later – in de 18de eeuw – herbruikt werden als boekenkaften in de collectie van de Utrechtse Universiteitsbibliotheek. Maar ook de vele anekdotes die de koordames in hun

geschriften vastgelegd hadden, brachten het verleden echt tot leven. Ik heb hardop gelachen toen ik las dat ze klaagden omdat ze slechts één fles wijn kregen voor zes personen. In het Refugiehuis leefden ze immers noodgedwongen soberder dan in de abdij. En ook de verhalen over de duiveluitdrijvingen die plaatsvonden maakten indruk. Als je in oude documenten uit 1560 dat soort persoonlijke verhalen terugleest: dat is een onbeschrijflijk gevoel.”

KARIN DE GREEVE: “Mij blijft de militaire geschiedenis ongelooflijk boeien. Na de Eerste Wereldoorlog werd op het binnenplein van het Refugiehuis een monument opgericht om de gesneuvelden van de Elfde Linie te eren. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd dat monument verplaatst door de Duitsers omdat ze een grote bluswatercontainer wilden plaatsen op het binnenplein, voor het geval ze gebombardeerd zouden worden. Vlak voor ze het monument verplaatsten, is er echter een foto genomen van Duitse militairen die een erehaag vormen bij dat monument. Die foto blijft mij intrigeren. Waarom deden die Duitsers dat? Uit respect voor de gesneuvelden? Op die vraag heb ik nog steeds geen antwoord.”

PATRICK REYGEL: “Ook het recentere verleden van de Rijksmijnbouwschool inspireerde, en dat kwam fantastisch tot leven toen we met de zonen van de toenmalige conciërges door het gebouw wandelden. Zij brachten hun kindertijd door in het pand en trakterden ons op de leukste verhalen.”

”

KARIN DE GREEVE: “Zo bleek het kleine deurtje bovenaan het gebouw bijvoorbeeld een duiventil te zijn. Er waren destijds gewoon ambtenaren die hun hobby letterlijk meebrachten naar hun werk. *(lacht)* Zulke anekdotes zijn toch om van te smullen.”

PATRICK REYSEL: “Wat deze zoektocht ook heel speciaal maakte, was het ongelooflijke enthousiasme van iedereen om mee te werken aan dit verhaal. Iedereen stelde met plezier documenten ter beschikking, wees ons in de juiste richting en was bereid om hun ervaringen met ons te delen. Ik kijk met enorm veel plezier terug op het hele traject.”

Vonden jullie een antwoord op al jullie vragen?

KARIN DE GREEVE: “Onvermijdelijk blijven er nog heel wat vragen overeind. Ook al heb je al die oude bronnen uit het archief, veel fotomateriaal van Ons Elfde,... Uiteindelijk kan niemand exact komen vertellen wat er zich destijds precies heeft afgespeeld. Het Refugiehuis is bovendien heel vaak verbouwd. Alleen het poortgebouw is nog steeds hetzelfde zoals in de 16de eeuw. Alle opeenvolgende verbouwingen in de juiste volgorde reconstrueren: dat was vaak een moeilijke puzzel, waar we al eens over gediscussieerd hebben.”

PATRICK REYSEL: “En ook daarbij blijven er vragen, zoals: Waar waren de toiletten van de cisterciënzerinnen? We hebben een zwaar vermoeden, maar eigenlijk weten we dat niet.”

Het kleine deurtje
bovenaan het gebouw
is een duiventil.
Sommige ambtenaren
brachten hun hobby
letterlijk mee naar hun
werk

- Karin De Greeve -

EEN NIEUWE TOEKOMST

Met UHasselt als nieuwe bewoner start voor het Refugiehuis een heel nieuw hoofdstuk in zijn geschiedenis.

PATRICK REYSEL: “Maar de orde van Citaux van weleer zouden wel ontzettend blij geweest zijn met die nieuwe bewoner. Net zoals zij destijds de wereld mee vorm gaven, doet de universiteit dat vandaag opnieuw. Ik denk dat de abdis van destijds zich geen betere nieuwe bewoner had kunnen wensen.”

KARIN DE GREEVE: “Toen het leger vertrok in 1947, kreeg trouwens een heel belangrijke hogeronderwijsinstelling in onze provincie hier al onderdak: de Rijksmijnbouwschool. Dat was de voorloper van de XIOS-opleiding industriële ingenieurswetenschappen, die vandaag aan UHasselt georganiseerd wordt. Ook dat is een mooie link met het verleden.”

PATRICK REYSEL: “Ik ben ontzettend blij dat het Refugiehuis met zijn nieuwe bewoner een mooie, nieuwe toekomst krijgt.”

KARIN DE GREEVE: “En dat UHasselt met zoveel respect voor het rijke verleden de site gerestaureerd en gerenoveerd heeft. Het gebouw krijgt dan wel een nieuwe functie en een nieuwe toekomst, maar tegelijkertijd blijft ons Hasselts erfgoed ook mooi behouden. En net zoals met de herbestemming van de Oude Gevangenis maakt de universiteit van een gesloten instelling opnieuw een open huis. Opnieuw stellen ze de poorten – die in het verleden vaak gesloten werden – weer helemaal open.”

BOEK: VAN VLUCHTOORD TOT UNIVERSITEIT

Meer lezen over de geschiedenis van het Refugiehuis? Het boek van Patrick Reygel en Karin De Greeve kost 8 euro en is beschikbaar in de toeristische dienst van Hasselt.

SEPPE VAN DAELE. CO-FOUNDER WIJSR

“Je moet geen start-up beginnen om snel rijk te worden”

Met een moeder als zorgcoördinator op een basisschool, en een zus die lerares is, gingen de gesprekken ten huize-Van Daele vaak over de uitdagingen in het onderwijs. “In grote, diverse klassen hebben leerkrachten eigenlijk te weinig tijd om elk kind op maat te begeleiden. En toch is dat absoluut noodzakelijk”, stelt de jonge ondernemer. “Kan een adaptief oefenplatform soelaas brengen? En hoe moet dat er dan best uitzien? Uit die gesprekken aan de keukentafel is Wijsr geboren.”

TECHNOLOGIE MET POTENTIEEL

“In 2021, tijdens mijn laatste jaar beleidsinformatica aan UHasselt, raakte ik geïntrigeerd door de kracht van *machine learning*. Vrijwel meteen zag ik het potentieel van deze technologie voor het onderwijs. Zou het niet geweldig zijn als we een platform konden bouwen, waarop elk kind op zijn eigen niveau rekenoefeningen kan maken? Een applicatie die niet alleen rekening houdt met de schoolse prestaties, maar ook met het welbevinden en de motivatie van elk kind? Een adaptief platform dat op

moeilijke dagen, waarop een leerling zich wat minder goed voelt in zijn vel, automatisch niet de moeilijkste oefeningen biedt, zodat elk kind elke dag succeservaringen kan boeken? Dat wou ik heel graag bouwen.”

VOOR DE LEEUWEN

“Het idee voor zo’n platform broedde al een tijdje en toen zag ik op de campus affiches voor de Gen Z Award van Jong Voka: “win 25.000€ met je ondernemersidee”. Niet veel later legde ik mijn ideeën voor aan Els

huysman van StudentStartUp. Zij reageerde meteen enthousiast en moedigde mij aan om deel te nemen. Voor een professionele jury je idee gaan pitchen: dat lag destijds mijlenver buiten mijn comfortzone. Maar het werd een superfijne ervaring. Met Ruben Peumans kreeg ik een fantastische coach toegewezen, die me hielp om mijn idee te verfijnen voor de finale pitch. En dat werkte, want ik haalde uiteindelijk ook de finale.”

“Eigenlijk had mijn ondernemersavontuur daar kunnen eindigen, want ik had de

”

Leerkrachten reageren ontzettend positief op onze app. Sommige leraren bouwen een feestje in de klas wanneer de leerlingen voor het eerst een level voltooien

wedstrijd niet gewonnen. En toch deed het enthousiasme in mijn omgeving me steeds meer geloven in mijn ideeën. Wat mij uiteindelijk overtuigde om écht de stap naar het ondernemerschap te zetten? Dat was mijn vader. Hij had jarenlange ervaring in de IT en geloofde zo sterk in dit project dat hij voorstelde om mee aan boord te komen. Voordien hadden we al een paar keer samen apps ontwikkeld en dat was altijd heel prettig. Zijn steun gaf me het vertrouwen om er voluit voor te gaan”, beklemtoont de jonge ondernemer. “De wind zat ons in de zeilen want via StartIt@KBC kregen we

Sepe Van Daele richtte samen met zijn vader Wijsr op

niet alleen extra coaching, maar ook een jaar lang een gratis werkplek op de Corda Campus. Het was een ongelooflijke luxe om tijdens die start-upfase meteen omringd te zijn door gelijkgezinde ondernemers die dezelfde obstakels tegenkwamen.”

EEN HOBBELIG PARCOURS

“We besloten onszelf een jaar te geven om Wijsr marktklaar te maken. Aanvankelijk richtten we ons voornamelijk op de markt van ouders en bijlesaanbieders. Mijn

vader begon fulltime te coderen terwijl ik de website ontwikkelde om leads te genereren. Maar na twaalf maanden bleek de ontwikkeling buitensporig groot en tijdrovend, terwijl de doelmarkt bijzonder complex en gefragmenteerd was. Hoewel wijzelf Wijsr enorm waardevol vonden, slaagden we er onvoldoende in om die waarde financieel te valoriseren. Na een jaar was het bijna game over voor Wijsr”, vertelt Sepe Van Daele. “Net toen we op punt stonden om op te geven, kregen we een onverwachte freelance-opdracht. Die paste niet precies

”

Het is heerlijk om vanuit het niets iets te creëren waarmee je ook nog eens anderen kan helpen

in ons oorspronkelijke bedrijfsplan, maar leverde wel instant inkomsten op. Daarmee vonden we weer een nieuwe adem. En in juni 2023 wisten we bovendien met de hulp van UNIZO 50.000 euro innovatieve starterssteun van Vlaio te vergaren. Een ware verademing. Maar we hadden onze les wel geleerd en pakten het dit keer wel wat anders aan.”

SAMEN LANDEN VEROVEREN

“Met Automatus zetten we een subtiele koerswijziging in. We ontwikkelden een veel eenvoudigere applicatie die beter aansloot bij de effectieve noden in het basisonderwijs: een adaptief en collaboratief platform om basisvaardigheden in rekenen intensief in te oefenen. Er zijn natuurlijk al best wat oefenplatforms op de markt om o.a. de maaltafels in te drillen, maar wat Automatus onderscheidt is dat bij ons niet zomaar de snelste wint. Elke leerling krijgt een persoonlijke tijdslimiet opgelegd, die hij of zij moet proberen te behalen. Slagen ze daarin? Dan veroveren ze een stukje van een land, maar om het hele land te veroveren moet elke leerling uit de klas zijn doel bereiken.”

“Dat unieke adaptieve en collaboratieve concept werd enthousiast onthaald. Toen ik een oproep lanceerde om onze applicatie uit te testen, kregen we meteen meer dan 1.000 aanvragen binnen. En leerkrachten

reageren ontzettend positief. We krijgen e-mails van leraren die een feestje bouwen in de klas wanneer ze voor het eerst een land veroveren. En dat het vaak de leerlingen zijn die initieel wat langzamer zijn, die uiteindelijk de laatste tegels veroveren, doet ons reuzeveel plezier. Dat soort reacties maakt mijn week goed."

GEEN SNELLE WEG NAAR SUCCES

"Vaak wordt er naar ondernemerschap en de start-up-scene gekeken als een trendy manier om snel rijk te worden. Verhalen van jonge ondernemers die halsoverkop – en zonder veel inspanningen – miljonair worden, kleuren de media. Maar dat strookt helemaal niet met mijn ervaring", lacht de jonge ondernemer. "Het is geen gemakkelijk traject geweest. Als oprichter van een start-up doe je elke dag keihard je best om van je onderneming een succes te maken. Soms werkt dat, maar vaak ook niet. Lereren incasseren hoort er echt bij. En toch zou ik niets anders willen doen. Ik leer ongelooflijk veel bij, en het is heerlijk om vanuit het niets iets te creëren waarmee je ook nog eens anderen kan helpen. Bovendien is het bijzonder fijn om dit avontuur samen met mijn vader te beleven. De tweede belangrijkste reden voor het falen van start-ups zijn conflicten tussen de oprichters. Door onze sterke familieband zal dat ons minder snel overkomen."

"De volgende stap? Nu Automatus zijn start niet gemist heeft, beginnen we stilaan te dromen van de internationale markt. Dat wordt ongetwijfeld weer een groot avontuur, want overal ter wereld werkt het onderwijs heel anders. Eenvoudig zal het niet zijn, maar wij zijn klaar voor de volgende etappe. Klaar om met Automatus zelf landen te gaan veroveren."

7 VRAGEN VOOR SEPPE VAN DAELE

"De weg naar succes is geen rechte lijn!"

1

Na de middelbare school ging ik HANDELSINGENIEUR studeren, omdat...

"het een brede opleiding is waarmee ik mijn opties kon openhouden. Hoewel ik even architectuur overwoog, omdat ik altijd graag dingen bouwde, kon de openlesdag bij handelsingenieur mij direct overtuigen."

2

Wat studeren in Diepenbeek zo bijzonder maakte, was...

"voor mij was dat nog extra bijzonder, omdat ik in Diepenbeek in de Peperstraat woon, tussen de studentenkoten. Daardoor kon ik voluit genieten van het kotleven, terwijl ik tegelijkertijd van de voordelen van Hotel Mama profiteerde."

3

Mijn favoriete plekje op de campus, is ...

"Het dartbord in de Fitlink. Op mijn vrije uren vond je mij daar vaak terug."

4

De docent die mij het meest inspireerde, was

"Eerlijk gezegd vond ik alle docenten in de opleiding beleidsinformatica inspirerend. Ze waren toegankelijk, wilden echt dat we iets bijleerden en gaven ons veel zelfvertrouwen."

5

Als student was ik...

"altijd druk bezig. Op zaterdag en zondag werkte ik bij IKEA, en tussendoor zetelde ik nog als studentenvertegenwoordiger op het facultair overleg. Ik hield van die drukte."

6

Als er één ding is dat ik aan de UHasselt geleerd heb, is het...

"Dat powerpoints studeren vaak voldoende is om te slagen. (lacht) Mijn cursussen en boeken studeerde ik nooit in detail."

7

De sleutel voor succes ligt volgens mij bij...

"gedeeltelijk in geluk. Vaak zie je hardwerkende start-ups met een goed product toch nog overkop gaan. Ook wij hebben vorig jaar even oprecht overwogen om de handdoek in de ring te gooien. Gelukkig bracht een onverwachte freelanceopdracht ons weer op koers. De weg naar succes is geen rechte lijn. Soms lijkt het zelfs meer op een hindernissenparcours."

ACADEMISCHE
OPENINGSZITTING

20 jaar associatie AUHL

Op donderdag 21 september brachten UHasselt en Hogeschool PXL een toost op twintig jaar Associatie Universiteit-Hogescholen Limburg (AUHL). Tijdens de Academische Openingszitting werd er stilgestaan bij de vele mooie verwezenlijkingen die ze samen realiseerden.

"In deze twintig jaar is de samenwerking tussen UHasselt en Hogeschool PXL alleen maar sterker en veelzijdiger geworden", vertelden rector Bernard Vanheusden en Algemeen Directeur Ben Lambrechts. "Tien jaar geleden hebben we fantastisch werk geleverd met de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit. Vandaag voeren we in een aantal domeinen samen onderzoek. En we slaan ook graag de handen in elkaar voor initiatieven zoals de wetenschapscafés, Dag van de Wetenschap, proefdagen voor leerlingen uit de middelbare school en bijscholing voor leerkrachten. We zijn trots op dit partnerschap. Op naar nog veel mooie jaren!

ID

TRENDS IN DE RECHTSECONOMIE

“Er beweegt veel in het onderzoek naar justitie”

Elke editie gaan UHasselt-onderzoekers aan de horizon van hun vakgebied op zoek naar de drie boeiendste trends. Dit keer neemt prof. dr. Samantha Bielen ons mee naar de boeiende wereld van geschillenbeslechting en criminaliteit. “Lange tijd was ik één van de enigen die in België onderzoek voerde naar (discriminatie bij) rechterlijke beslissingen, maar sinds de zaak-Sanda Dia is mijn onderzoeksdomein plots een hot topic”, aldus professor Bielen.

1

MEER (ARTIFICIËLE) INTELLIGENTIE

“Voor mijn doctoraat las ik duizenden arresten tot in het kleinste detail om daaruit bruikbare onderzoeksdata te extraheren. De laatste tijd worden daar steeds vaker AI-systemen voor ingeschakeld. Daarmee sparen we immens veel tijd en energie uit. Dankzij die technologie kunnen we bovendien op een veel hoger tempo en op grotere schaal gedetailleerdere gegevens gaan verzamelen. Ook de relevantie van ons onderzoek wint daarbij. Waar we ons vroeger soms noodgedwongen moesten beperken tot de data-analyse van één rechtbank, kunnen we datzelfde onderzoek nu veel breder uitrollen waardoor we effectief inzichten verwerven in de werking van justitie in het algemeen. Zelf ben ik natuurlijk geen AI-specialist, maar ik kan dankbaar terugvallen op de expertise van de BIARU-onderzoekscel van onze faculteit. Samen boeken we mooie resultaten.”

2

MEER ONDERZOEK NAAR KLASSENJUSTITIE

“De zaak Sanda Dia deed in België veel stof opwaaien. Had de rechter tot een ander vonnis gekomen wanneer 18 jongens met een migratieachtergrond de daders waren? En was er sprake van discriminatie? Het debat over klassenjustitie woedde in alle heftigheid, en maakte ook pijnlijk duidelijk dat we daar nog maar weinig over weten. Eigenlijk ben ik in ons land de enige die onderzoek voert naar discriminatie binnen justitie. Hoe groot is het probleem precies? En welke factoren beïnvloeden de beslissingsprocessen van rechters precies? Tot nu toe is de stand van zaken gewoonweg nog onvoldoende in kaart gebracht om daar echt relevante uitspraken over te doen. Nu er zowel vanuit de media en de publieke opinie als binnen justitie zoveel stemmen opgaan om (eindelijk) meer onderzoek daarrond te voeren, verwacht ik dat mijn onderzoeksdomein op korte termijn aanzienlijk zal groeien.”

3

VANUIT MEER DISCIPLINES

“Een econoom die onderzoek voert naar discriminatie in justitie? Daar werd hier in België – hoewel het in de Verenigde Staten heel normaal is – lang met gefronsd wenkbrauwen naar gekeken. Langzaam begint men echter wel in te zien dat die economische bril – vertrekende vanuit economische methodologieën en principes als nutsmaximalisatie – waardevolle inzichten kan opleveren. En dat het goed is dat wij bovendien nog inzichten uit andere disciplines gebruiken. Die interdisciplinariteit zal de komende jaren enkel verder groeien. Een positieve ontwikkeling, want pas wanneer criminologen, sociologen, psychologen, economen en juristen samen naar deze complexe vraagstukken kijken, zullen we ze echt goed kunnen begrijpen en ontrafelen. Als econoom zal ik niet degene zijn die oplossingen zal formuleren. Ook daarvoor is input en expertise uit andere disciplines nodig.”

Prof. dr. Samantha Bielen is professor aan de faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen. Ze maakt deel uit van de onderzoeksgroep Beleidsmanagement, die beleidsrelevant economische onderzoek voert rond de pijlers: zorg, justitie en administratieve vereenvoudiging. Professor Bielen focust daarbij vooral op justitie en voert rechtseconomische analyses uit van geschillenbeslechting en criminaliteit.

GRATIS

DAG VAN DE
WETENSCHAP
26 | 11

Ontdek ons onderzoek tijdens de Dag van de Wetenschap

Speciale editie voor de 50ste verjaardag van UHasselt

26/11 - 10-17u

- Bezoek ál onze **onderzoeksinstituten**
- Duik in de **klimaatkamers** waar planten optimaal groeien
- Ontdek waar je naar kijkt tijdens het shoppen met een **eye-tracking bril**
- **Virtual & Augmented Reality**
- Ga op **schattentocht** doorheen het lichaam
- En véél, veel **meer** ...

Voor het volledige programma en de locaties:
www.uhasselt.be/dagvandewetenschap

Campus Hasselt | Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek | Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek
www.uhasselt.be

Deze brochure is gedrukt op papier gecertificeerd door de Forest Steward Council (FSC®). Deze organisatie promoot en waarborgt een verantwoord bosbeheer dat economisch leefbaar, milieuvriendelijk en sociaal rechtvaardig is.